

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4Tos/119/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1519010746
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Karol Kováč
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1519010746.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu JUDr. Karola Kováča a sudcov Mgr. Marcely Kosovej a JUDr. Vladimíra Buchvalda, v trestnej veci odsúdeného B. A., pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g/ Tr. zák., o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava V z 19.10.2020 sp. zn. 0T/278/2019, na neverejnom zasadnutí konanom 26. novembra 2020 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sa sťažnosť odsúdeného B. A., nar. XX.XX.XXXX z a m i e t a.

odôvodnenie:

Uznesením Okresného súdu Bratislava V z 19.10.2020 sp. zn. 0T/278/2019 bolo podľa § 50 ods. 4 Tr. zák. vyslovené, že odsúdený B. A. sa v skúšobnej dobe určenej trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V z 05.12.2019 sp. zn. 0T/278/2019 neosvedčil a trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov vykoná. Okresný súd podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. odsúdeného pre výkon nariadeného trestu zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto uzneseniu v zákonnej lehote podal sťažnosť odsúdený B. A.. V písomných dôvodoch podanej sťažnosti odsúdený poukázal na to, že probačný a mediačný úradník Okresného súdu Veľký Krtíš s ním prejednal podmienky výkonu trestu povinnej práce vo výmere 250 hodín, ktorý trest mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V z 15.12.2019 sp. zn. 0T/288/2019. O jeho úprimnej snahe tento trest odpykať svedčí aj jeho vlastná iniciatíva v zmysle zaslaných e-mailov probačnému a mediačnému úradníkovi a spätné odpovede. Následne mu bolo doručené aj nariadenie výkonu trestu povinnej práce z 27.10.2020 pod sp. zn. 10Nt/9/2020, kde mu Okresný súd Veľký Krtíš nariadil vykonať trest povinnej práce v trvaní 250 hodín s miestom výkonu pre obec C., najneskoršie do dňa 20.11.2020. Táto lehota doposiaľ neuplynula a momentálne sa toto nariadenie rieši, čo nasvedčuje tomu, že nedošlo z jeho strany k porušeniu tohto trestu. Sťažovateľ ďalej poukázal aj na uložený trest zákazu pobytu na území Bratislavského samosprávneho kraja na dobu 2 roky, ktorý mu bol trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V zo dňa 15.12.2019 právoplatne uložený. V tejto súvislosti konštatoval, že adresa jeho trvalého pobytu v T. má iba evidenčný charakter. Žije tu jeho otec, ktorý mu preberá každú písomnosť. Dodal, že z jeho strany nedošlo k porušeniu tohto trestu, ktorý mu bol uložený ostatným trestným rozkazom. Teraz žije slušným a poctivým životom, pracuje a býva vo Q. O.. Toto sa dá preveriť aj na Okresnom súde Q. O., ako aj u starostu obce C., kde teraz presne býva. Záverom sťažovateľ dodal, že si čestne a zákonne plní všetky uložené tresty a preto sa nemôže stotožniť s tvrdením, ktoré je uvedené v dôvodoch napadnutého uznesenia. Z týchto dôvodov žiada, aby predmetná vec bola prehodnotená a následne aby došlo k zrušeniu tohto uznesenia, aby nemusel nastúpiť trest odňatia slobody.

V ďalšom písomnom podaní, ktoré bolo doručené na Krajský súd v Bratislave dňa 23.11.2020, odsúdený oznámil, že je hospitalizovaný v zdravotníckom zariadení vo Q. O. a súčasne mu bola vystavená dočasná práceneschopnosť, o čom aj predložil lekárske správy a potvrdenia.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

Krajský súd v Bratislave na podklade riadne a včas podanej sťažnosti oprávnenou osobou preskúmal v zmysle § 192 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Tr. por. správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia a zistil, že sťažnosť odsúdeného B. A. nie je dôvodná.

Sťažnostný súd ďalej konštatuje, že konanie, ktoré predchádzalo napadnutému uzneseniu, bolo vykonané prvostupňovým súdom v súlade s príslušnými ustanoveniami Trestného poriadku.

Rozhodnutiu okresnému súdu, v ktorom bolo vyslovené, že odsúdený B. A. sa v skúšobnej dobe podmienenečného odsúdenia neosvedčil a trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov vykoná v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, nemožno vytknúť žiadnu chybu či nedostatok, pričom aj odôvodnenie samotného uznesenia vyhotovil prvostupňový súd síce stručne, avšak zodpovedajúcim spôsobom.

Sťažnostný súd zistil, že trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V z 05.12.2019 sp. zn. OT/278/2019 bol odsúdený B. A. uznaný za vinného pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g/ Tr. zák., za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov s podmienenečným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu 2 roky. Zároveň mu bol uložený aj trest zákazu pobytu na území Bratislavského samosprávneho kraja na dobu 2 roky. Napokon bolo rozhodnuté tak, že odsúdený bol zaviazaný k náhrade škody, ktorú spôsobil poškodenej spoločnosti Kaufland Slovenská republika, v.o.s., so sídlom S. cesta č. XX/A, 831 04 Bratislava vo výške 9,14 eur. Uvedený trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 05.12.2019. Skúšobná doba začala plynúť dňom nasledujúcim po dni nadobudnutia právoplatnosti tohto trestného rozkazu, t. j. od dňa 06.12.2019. Skúšobná doba odsúdenému uplynie dňa 06.12.2021.

Druhostupňový súd z pripojeného súdneho spisu Okresného súdu Bratislava V sp. zn. OT/288/2019 zistil, že odsúdený B. A. bol trestným rozkazom z 05.2.2019 č. k. OT/288/2019-46 uznaný za vinného pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g/, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. v súbehu s prečinom marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. b/ Tr. zák., pričom tento skutok spáchal 12.12.2019. Za uvedenú trestnú činnosť bol odsúdenému uložený trest povinnej práce vo výmere 250 hodín a zároveň mu bol uložený trest zákazu pobytu na území Bratislavského samosprávneho kraja na dobu 2 roky. Predmetné súdne rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 15.12.2019. Jednalo sa teda o druhovo rovnaký úmyselný trestný čin (prečin krádeže), ktorý odsúdený B. A. spáchal v priebehu posudzovanej skúšobnej doby podmienenečného odsúdenia.

Podľa § 50 ods. 4, veta prvá Tr. zák., ak odsúdený viedol v skúšobnej dobe riadny život a splnil povinnosť nahraďiť škodu spôsobenú trestným činom alebo zaplatiť dlh alebo zameškané výživné, ak boli uložené, súd vysloví, že sa osvedčil; inak rozhodne, že sa trest odňatia slobody vykoná.

Spáchanie úmyselného trestného činu v skúšobnej lehote stanovenej pri podmienenečnom odsúdení, najmä ak ide o druhovo rovnaký alebo podobný trestný čin alebo o trestný čin rovnakej povahy, by spravidla malo byť dôvodom pre nariadenie výkonu podmienenečne odloženého trestu (R10/1974).

V posudzovanom prípade odsúdený B. A. počas plynutia skúšobnej doby podmienenečného odsúdenia nevedol riadny život, ale v priebehu skúšobnej doby sa dopustil majetkovej trestnej činnosti, za ktorú bol aj právoplatne odsúdený.

Vzhľadom na skutočnosť, že odsúdený B. A. nesplnil zákonom požadované podmienky uvedené v ustanovení § 50 ods. 4 Tr. zák., okresný súd správne rozhodol, keď vyslovil, že odsúdený sa v skúšobnej dobe podmienenečného odsúdenia neosvedčil a trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov vykoná. Zákonu zodpovedá aj zaradenie odsúdeného B. A. do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia (§ 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák.).

Krajský súd napokon uzatvára, že do úvahy neprichádzalo iné rozhodnutie, než rozhodnutie o výkone podmienenečne odloženého trestu odňatia slobody, nakoľko odsúdený svojím protiprávnym konaním dal najavo, že uloženie trestu odňatia slobody bez jeho výkonu, nemôže viesť k jeho náprave.

Navyše ani podmienky pre aplikáciu ustanovenia § 50 ods. 4, veta druhá Tr. zák. (t. j. ponechanie podmieneného odsúdenia v platnosti) neboli splnené, nakoľko takto naznačeným spôsobom súd postupuje iba výnimočne. K tomu treba dodať, že za výnimočné okolnosti prípadu v zmysle § 50 ods. 4, veta druhá Tr. zák. sa považujú mimoriadne okolnosti prípadu, za ktoré nie je možné považovať len bežne sa vyskytujúce okolnosti. Výnimočné okolnosti prípadu sú preto také okolnosti, ktoré sa svojim významom či obsahom približujú okolnostiam uvedeným v ustanovení § 39 Tr. zák. Sťažnostný súd konštatuje, že žiadne takéto mimoriadne okolnosti prípadu neboli vo veci zistené. Odsúdený B. A. už na samom začiatku plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia sa dopustil majetkovej trestnej činnosti, čo nasvedčovalo tomu, že u neho bol výrazne zakorenený negatívny postoj k hodnotám chránených Trestným zákonom a zároveň nedokázal využiť šancu, aby ihneď od prvého dňa plynutia skúšobnej doby zmenil predchádzajúci spôsob života. Pre úplnosť treba vysloviť, že o neosvedčení súd môže rozhodnúť už počas plynutia skúšobnej doby, čo sa aj stalo v tejto posudzovanej veci. Pokiaľ sťažovateľ v dôvodoch svojej sťažnosti uvádzal, že v súčasnej dobe už žije riadnym životom, spolupracuje s probačným a mediačným úradníkom Okresného súdu Q. O., nemarí nariadené tresty povinnej práce a zákazu pobytu, k tomu krajský súd dodáva, že tieto okolnosti už nemôžu zvrátiť rozhodnutie súdu I. stupňa, nakoľko odsúdený na samom začiatku plynutia skúšobnej doby (táto začala plynúť odo dňa 06.12.2019) sa dopustil dňa 12.12.2019 (t. j. po šiestich dňoch) úmyselného trestného činu (prečinu krádeže), pričom išlo o ďalší druhovo rovnaký trestný čin, za ktorý bol následne trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V z 15.12.2019 sp. zn. OT/288/2019 právoplatne odsúdený, čo našlo svoj výraz v napadnutom uznesení, vrátane nariadenia výkonu trestu odňatia slobody, ktorý bol predtým podmiennečne odložený. Rozhodnutie súdu I. stupňa nemôže zvrátiť ani okolnosť, že odsúdený je v súčasnej dobe hospitalizovaný v zdravotníckom zariadení a má sa podrobiť operácii. Táto okolnosť môže mať relevantný význam iba ohľadom prípadnej žiadosti odsúdeného B. A. o odklad výkonu trestu odňatia slobody. S. inštitút upravujú ustanovenia § 409 a § 410 Tr. por. Ustanovenie § 409 ods. 1 Tr. por. umožňuje odklad výkonu trestu odňatia slobody len v prípade, ak odsúdený ochorel na vážnu chorobu, pričom sa nachádza v ústave zdravotnej starostlivosti a dočasne nie je spôsobilý nastúpiť výkon trestu. Súd v takomto prípade odloží výkon trestu odňatia slobody, ak v zdravotníckom zariadení Zboru väzenskej a justičnej správy nemožno poskytnúť zdravotnú starostlivosť. Podľa § 410 ods. 1 Tr. por. výkon trestu odňatia slobody neprevyšujúceho jeden rok môže predseda senátu z dôležitých dôvodov odložiť a to na čas najviac troch mesiacov odo dňa, keď nadobudlo právoplatnosť rozhodnutie podľa § 408 ods. 1.

Za danej situácie nevidel nadriadený súd dôvod na zrušenie alebo zmenu napadnutého uznesenia a preto sťažnosť odsúdeného B. A. v zmysle § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.